

Innspill til regjeringen om en mer praktisk skole:

- **Hver klasse må ha færre elever.** Ideelt sett burde det ikke være mer enn 20 elever i hver klasse. Det er krevende å gjennomføre praktiske oppgaver på f.eks. ungdomsskolen når man har 29 ulike elever med ulike behov og man er én lærer. Mer kreativitet og praktisk tilnærming krever mer fra den enkelte lærer, og har man 29 elever, er det vanskelig å komme gjennom til alle og få alle med. Så dere bør innføre et tak på klassestørrelse og få flere lærere inn i skolen. Da vil også hver elev bli bedre sett.
- **La de praktisk-estetiske fagene få være praktiske.** Dropp kompetansemålene om teori i kroppsøving og kunst og håndverk. La kompetansemålene om teori i mat og helse og musikk være enda tettere knyttet til praksis og ikke løsrevet fra praksis.
- **Det bør være et krav at alle skoler skal ha en sløydsal** og lærere som kan håndtere maskinene der.
- **Gi elevene lærebøker i papir!** Sett skolene og kommunene i økonomisk stand til å kjøpe lærebøker i papir. Etter den siste reformen var det mange kommuner som satset på kun digitale lærebøker. Disse «digitale lærebøkene» kan strengt tatt ikke regnes som lærebøker. De er for fragmenterte, for vanskelig for elevene å orientere seg i og de svekker elevenes oversikt over faget. Dette er faglige nettsider som ville fungert ypperlig som supplement til en lærebok i papir, men som har altfor dårlig kvalitet, for svakt innhold og brukervennlighet til å kunne regnes som en fullverdig lærebok. Elever trenger oversikt, forutsigbarhet og noe håndfast. Papirbøker er dette. Og så står selvsagt lærerne fritt til å trekke inn andre kilder, fra nett og andre steder, som vi ønsker. Det har vi strengt tatt alltid gjort, også før de digitale nettstedene som kaller seg for lærebøker. Elevene vil ikke bli svakere i den digitale verdenen av å lese bøker på papir, men de vil tilegne seg mer lærdom på en måte som gir dem oversikt.
- **Gi alle elevene på ungdomsskolen spisetid med tilsyn.** Jeg tror ikke skolene i Norge har råd eller lokaler til varm lunsj på skolene, dessverre. Men mange ungdomsskoler har ikke skikkelig spisetid for elevene. De slipper elevene ut til spisefri, og så må elevene selv få i seg mat og passe på at de spiser. Dette gjør at mange ungdomsskoleelever ikke spiser lunsj og ikke spiser sunn lunsj. Mange føler at lunsjen er et utrygt tidspunkt på dagen. Jeg er enig i at elever trenger næring for å fungere. Dere kan begynne med å sikre elevene en pult å sitte ved og en lærer som følger med i en fast avsatt spisetid.
- **Det bør være helsesykepleier på alle skoler i 100 % stilling.** Jeg har enda ikke hørt om noen skoler som synes at de har helsesykepleier nok til stede på skolen.
- **Rydd opp i spesialundervisningen!** Mange elever trenger mer hjelp enn én lærer på 29 elever kan gi dem. Mange kommuner kutter og kutter i tilbudet sitt til disse elevene. Det har blitt et nåløye å komme gjennom for å gi barn og ungdommer som strever, god nok undervisning. Skolene har altfor få spesialpedagoger og altfor dårlig økonomi til å betale for nok lærere til de som trenger det. Derfor har det på mange skoler blitt unge og ufaglærte som har tatt seg av spesialpedagogikken. Gjør det attraktivt å være en utdannet spesialpedagog i skolen. Pålegg skolen å ha spesialpedagoger. Gi etterutdanning i spesialpedagogikk til mange flere!
- **Kutt kraftig ned på hvor mye elevene skal reflektere over sin egen læring.** Faglig sterke elever reflekterer uansett kontinuerlig over sin egen læring. Det er blant annet det som gjør dem faglig sterke. Faglig svake elever som tvinges til å vurdere seg selv igjen og igjen, blir konfrontert med sine egne svakheter igjen og igjen, og de må igjen og igjen sette ord på det

som ikke gikk så bra. Jeg forstår teorien bak egenrefleksjon, men jeg er redd det i praksis virker mot sin hensikt og at det ikke er god livsmestring.

- **Ikke vær redd for å stille krav til elevene.** De trives og er trygge når rammene er tydelige. Det er også da de leverer best resultater. Anmerkninger fungerer på det store flertallet og gir en god anledning til å sikre jevnlig diskusjoner om orden og oppførsel med hjemmet. Det finnes sikkert andre gode måter å samarbeide med hjemmet om orden og oppførsel på, men anmerkninger er et håndgripelig system som er enkelt å forstå for voksne og ungdommer. De elevene som er så spesielle at anmerkningssystemet ikke fungerer på dem, må uansett få egne ordninger. Fraværsgrensa er tydelig og enkel å forstå. Det er enklere å være lærer og å være elev når det er krav om oppmøte. Uten krav om oppmøte, blir det for enkelt å bare sove litt lenger. Ungdommer er ikke kjent for å tenke langsiktige konsekvenser. Derfor må vi hjelpe dem.
- **Lag flere alternativer til skolen.** Slik det er nå, legges spesialskolene ned. Mange som ikke passer i A4-systemet, har vokst, lært og erfart med tettere oppfølging på spesialskolene. I historisk sammenheng er det nytt at alle skal gjennom 13 år med skole. Det er ingenting ved Norges befolkning som tilsier at alle bør ha en teoretisk utdanning. Det bør finnes ungdomsskoler og videregående skoler hvor nesten alt er praktisk rettet.
- **Jeg gjentar: Klassestørrelsen må ned!** Jeg er lærer, og under koronaen hadde vi halve klassen annenhver dag på skolen og annenhver dag hjemme. Å undervise i klasser på 15 elever var en fantastisk opplevelse. Jeg kom fra timer der jeg følte jeg hadde sett alle elevene, jeg hadde fått snakket med alle elevene, jeg visste hvordan alle elevene hadde det den dagen og hvordan de hadde jobbet. Hadde jeg hatt klasser med 15-20 elever hele tiden, kunne jeg gjennomført mer praktiske opplegg, gitt dem tettere oppfølging og gitt dem tilbakemelding på innleveringer oftere og raskere. Med 29 elever i en klasse, klarer man ikke som lærer å oppfylle alle forventninger og krav som stilles til en lærer. Man gjør så godt man kan, men man må til enhver tid bare innse at man ikke egentlig klarer å gjøre den jobben med relasjon og faglig oppfølging som elevene hadde fortjent. Med kravene som stilles til lærerjobben i dag, kan man ikke være perfektjonist, for da går man under og drukner. Med et fastsatt tak på klassestørrelse på 20, vil man løse mange problemer og gjøre hverdagen bedre for lærere og elever ganske raskt.